

[Inger Stilling Pedersen]

Vi mener vel alle, at ophavsret skal der til en vis grad være, men vi mener vel også, at man kan gå så vidt i ophavsretsspørgsmål, at det simpelt hen ikke kan fungere.

Kristeligt Folkeparti er meget indstillet på, at udvalgsbehandlingen nødvendigvis må uddybes meget med henblik på at øge forståelsen og prøve at opklare tingene og se, hvordan de kan fungere.

Kristeligt Folkeparti tilslutter sig de to regeringslovsforslag, hvorimod vi ikke tilslutter os de to radikale lovforslag. Vi betragter dem faktisk som forslag til at skaffe unge kunstnere nogle penge. Det kan så være et radikalt forslag til den måde, man kunne gøre det på. Der kunne jo også være mange andre måder. Vi afviser de to forslag.

Jørgen Tved (FK):

Også vi vil i denne sag vente med at tage hatten af, til vi ser manden, og i de fire lovforslag, som vi her behandler på én gang, synes vi at der er en hel række løse ender.

Lad mig med det samme sige om lovforslag nr. L 201, der er fremsat af Det Radikale Venstre, at det er vi under ingen omstændigheder indstillet på at følge. Vi synes ikke, der skal pålægges yderligere en særskat eller moms, som det allerede er sagt, når man offentligt handler med disse kunstværker, eller hvad det nu måtte være. Vi synes, som andre har sagt, at unge kunstnere skal have en chance for at vise, hvad de duer til, men vi synes ikke, det skal ske ved, at man lægger en ny afgift over på ældre kunstværker.

I nogle af de andre lovforslag om ophavsret synes vi også der er tale om en lidt stor mundfuld. Hvor begynder man, og hvor ender man? Jeg har som ung maskinarbejder en gang været med til at reparere nogle svejsninger på en Robert Jacobsen-figur. Har jeg nu en ophavsret, eller skal jeg have nogle tilskud, fordi jeg har deltaget i noget sådant? Eller er det Robert Jacobsen, der løber med det hele for de svejsninger, jeg har lavet? Ja, det er et indviklet problem at finde ud af, hvor det ene ender, og hvor det andet begynder, så derfor vil vi godt se, hvad der kommer ud af tingene under udvalgsbehandlingen.

Med hensyn til kabel-tv og afgifter i forbindelse med de mange tv-stationer, man efterhånden kan tage ned eller i fremtiden kommer til at

kunne tage ned, frygter vi, at vi får indført et hybridnet, så det bliver det helt store antal kanaler. Hvad så? Hvordan skal vi klare betalingen af den slags ting? Og hvor meget bruger vi af den slags ting?

Derfor håber vi, at udvalgsbehandlingen kan afklare nogle af disse spørgsmål, og når vi ser, hvad der kommer ud af det, skal vi tage stilling og stemme, som vi mener det er rigtigt.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren vedrørende lovforslagene nr. L 201 og L 202, hr. Bernhard Baunsgaard, har ordet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige nogle ord om ministerens forslag.

Det haster stærkt, sagde ministeren. Og det, der hastede stærkt, det var edb. Jeg havde håbet, at det var kunstnerne.

Måtte jeg derefter sige, at jeg godt kan forstå, at det haster på edb-området, for det er jo et område, der er i hastig udvikling. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, for det er meget indviklet. Jeg skal bare sige, at der er nogle interessante forslag, som man nok skal mærke sig.

Det, vi vil beskytte ved fremstillingen af edb-programmer, er jo ikke principperne. Det, der med det fine ord, som ministeren har brugt, hedder algoritmerne, skal ikke beskyttes, for algoritmerne er nødvendige, når man skal fremstille disse programmer. Nej, det, man vil beskytte, er det enkelte resultat af at bruge disse ideer. Det synes jeg nok man skal mærke sig. Nu er ideer og principper som regel det, der varer længst, og resultatet af dem det, der hurtigst forældes. Men det er altså det, man koncentrerer sig om. Det er den ene ting.

Så er det vel også bemærkelsesværdigt, at mens love, bekendtgørelser og andet, man fremstiller i offentligt regi, ikke er undergivet beskyttelse ifølge ophavsretten, idet man ønsker at gøre det alment bekendt, så mener ministeren, at man skal beskytte edb-programmer fremstillet i offentligt regi. Der kan man så spørge: Er man ikke også interesseret i, at de bliver kendt? Hvis man f.eks. fremstiller et edb-program, der skal gøre det forståeligt, hvad det egentlig er, vi har tænkt os med den nye skatte-reform, ville det så egentlig være så galt, om folk gav sig til at kopiere det og sad og studerede det hjemme?